

paní Hambergerová – 50. léta

Tým: Daniel Adamus, Šimon Prchal, Ondřej Taušer

Škola: ZŠ T. G. Masaryka, Sušice

Pedagog: Lukáš Mirvald

Pamětník: Marie Hambergerová

Hudba: 1 HOUR Happy Piano Music - Relaxing Farm Animal Sounds

Šimon: Paní Marie Hambergerová se narodila v roce 1946 do rodiny velkostatkáře. Svá dětská léta trávila v Dražovicích. Zde také nastoupila do první třídy. Byl počátek 50. let a Československo bylo již pevně ve spárech komunistického režimu. Začalo období nucené kolektivizace a s tím spojený vznik JZD.

3:29-3:53

... u nás to byla jednotná zemědělská družstva a já jako dítě si ten tlak velice dobře pamatuju, protože tatínek z toho byl velice nešťastný, protože nevěděl, co má dělat. My jsme byli doma tři děti a oni s maminkou vlastně pracovali na tom zemědělství s malou pomocí najatých lidí, by to sami nezvládli.

4:55-5:53

A protože aby ještě víc donutili, tak jim dali takzvané povinné dodávky z každého hektaru. Nařídili, co se kde má pěstovat a kolik toho musí odevzdat. My jsme měli 1 pole nad rybníkem. A oni tam nařídili, že se tam musí pěstovat brambory, a protože to tam byla vlhká půda, tak ty brambory pochopitelně tam nedělaly dobrotu. No tak došlo to tak daleko, že nesplnili dodávky. To ani

nešlo podle toho, co bylo, tak jim dali pokuty za to, co nesplnili. Byla pokuta, takže postupně jim sebrali všechny nahospodařené peníze, co měli v bance, tak jim sebrali na pokutách. No a dospělo to do takové fáze, že k nám přišla komise.

Zvuk: bouchnutí

Dan: Nátlak se neustále stupňoval a tatínek musel ustoupit. Komunisté postupně rozebrali veškerý rodinný majetek. Bohužel nešlo jen o všelijaké zemědělské nářadí, ale i o zvířata a zejména o 2 kobyly – Fuxu a Hnědku.

Zvuk: zařehtání kobyly

9:05-9:09

...a oni prostě si přisvojili i ty koně.

Hudba: Sad Piano Music (THIS WILL MAKE YOU CRY / Saddest Piano & Violin Ever!)

9:21-9:28

A jedna ta kobyla byla taková klidná a jedna taková byla spíš polo jako polojezdecká.

9:45-10:06

Takže oni ji zapřáhli. Byla zima. Tehdy myslím, že byl, že to bylo v únoru a zapřáhli a tahat ji nechali takové hrozné náklady, že ona dostala zápal plic a představte si, že na tom našem dvoře, jí tam zastřelili.

Zvuk: výstřel, kobyly zařehtání

Ondra: Tato hořká vzpomínka vězí v paní Hambergerové dodnes. Věřím, že náš národ již nikdy nedopustí, aby se opakovalo to, co zažila jako dítě v 50. letech, a proto dalším generacím vzkazuje...

Hudba: The Touch of a Poet (závěr)

18:58-19:37

..aby si stáli za svým, aby vycházeli z našich tradic. Vážili si toho, že jsme Češi a nepoklonkovali i někomu dalšímu a vždycky vycházeli z toho, co je dobré pro náš národ. Já nejsem nacionalista, ale musíte myslet vždycky na to, co je dobré pro náš národ, abychom mohli třeba poskytnout pomoc ostatním, ale zejména si hlídat abychom na tom byli dobře a potom se mohli rozdělovat i s těmi ostatními.